

Ο κίνδυνος της αλλοίωσης της ορθόδοξης πίστης, από την πνευματικότητα της «Νέας Εποχής»

/ Πεμπτουσία

Δεν έχουν περάσει λίγες ώρες, αγαπητοί μου αναγνώστες, από το πρώτη φετινή συνάντηση του Αντιαιρετικού σεμιναρίου της Ι. Μ. Γλυφάδας, με ομιλητή τον π. Ιωάννη Ζώτο, που γράφονται αυτές οι γραμμές του άρθρου μας, για να μοιραστούμε μερικούς προβληματισμούς μας, που αποκομίσαμε από την εμπειριστατωμένη και άκρως ενδιαφέρουσα εισήγηση. Φυσικά δεν θα μεταφέρουμε όλα αυτά που ακούσαμε, αφού δεν επαρκεί ο διαθέσιμος αριθμός λέξεων να αναλύσουν όλα αυτά τα νέα στοιχεία που παρουσιάστηκαν σήμερα! Θα προσπαθήσουμε όμως, στο μέτρο του δυνατού, να επισημάνουμε κάποιους κινδύνους που έρχονται από το κίνημα της «νέας εποχής» και πρέπει εμείς οι ορθόδοξοι Χριστιανοί, να προσέξουμε.

Το κίνημα της «Νέας Εποχής» (NewAge) είναι μια σύνθεση ανατολικών Θρησκειών και αρχαίων μυστηριακών διδασκαλιών συνδυασμένες με γνωστικισμό και πνευματισμό. Ως «Νέα Εποχή» χαρακτηρίζεται η καινούρια δισχιλιετία (από το 2001) διότι, όπως υποστηρίζουν οι αστρολόγοι (βασικά στελέχη της Νέα Εποχής) κατ' αυτήν ο ήλιος μπαίνει στο ζωδιακό κύκλο του Υδροχόου και έτσι θα δοθεί τέλος στην «εποχή του Ιχθύος», όπου -κατ' αυτούς- κυριαρχούσε η σύγχυση, οι πόλεμοι, οι εντολές και ο έλεγχος των ιερέων (Ιχθύς= Χριστός, εννοούν πως θα

τελειώσει οτιδήποτε το Χριστιανικό).

Επίσης, βασική πίστη της «*Νέας Εποχής*» είναι η «*εσωτερική κυβέρνηση*» του κόσμου από ιεραρχία πνευμάτων ή «*διδασκάλων της σοφίας*» (πάντα υπάρχει ποικιλία στο σερβίρισμα των ιδεών τους) τα οποία ο καθένας καταλαβαίνει ότι είναι ακάθαρτα πνεύματα. Γενικώς η οργάνωση αυτή έχει ως βάση τον αποκρυφισμό.

Οι Υπηρέτες της νέας εποχής είναι πολλοί. Ουσιαστικά μιλάμε για ένα «*αόρατο δίκτυο*» παραθρησκευτικών οργανώσεων σ' όλο τον κόσμο, που ντύνονται ένα επιστημονικό μανδύα, χωρίς στην ουσία να έχει βάση στην επιστήμη. Οργανώσεις ινδουιστικές, βουδιστικές, γκουρουνιστικές, νεογνωστικές, ψυχολατρικές, «*θετική σκέψη*», μασονία, θεοσοφία, εξωγήινοι, νεοειδωλολατρία, νεοσατανισμός, μαγεία, αστρολογία, υπνωτισμός, γιόγκα-διαλογισμός, πνευματισμός, σουφισμός, οικολογία (όχι με την ορθή έννοια) «*εναλλακτικές θεραπείες*» (ρέικι, τσάκρας, κρυσταλοθεραπεία, αγγελολογία, κάρτες ταρώ κ.α.), «*πολεμικές τέχνες της Ανατολής*» κ.ά. Τον σκληρό πυρήνα της Νέας Εποχής αποτελούν ολοκληρωτικού χαρακτήρα ομάδες, που αποκρύπτουν τους πραγματικούς των σκοπούς και δρουν πίσω από ένα παραπλανητικό προσωπίο, επιχειρηματικά αναπτυσσόμενο όμως και πολύ κερδοφόρο γι' αυτούς τους «*θεραπευτές-σωτήρες*», από τα σεμινάρια, τις συνεδρίες, τα βιβλία, τα περιοδικά, το διαδίκτυο κ.α.

Βασικός στόχος της είναι η παγκόσμια αποδοχή των «*δογμάτων της*» και γι' αυτό ο αγώνας για προσηλυτισμό είναι διαρκής με μεθόδους πονηρές και απατηλές εκμεταλλεύομενη κάθε ανθρώπινη ανάγκη και αδυναμία. Η προσπάθεια αυτή ως βάση έχει τη θεοσοφία ενώ στις παρακλαδικές αυτής οργανώσεις δεν είναι δυνατόν να βρει κάποιος άκρη αφού δεν συνδέονται οπωσδήποτε με αυστηρή ιεραρχική δομή ή ιδεολογική ταυτότητα. Πολλές απ' αυτές χαρακτηρίζονται ως ψυχολατρικές, πανχριστιανικές («*υπερδογματικές*») ομάδες, καταστροφικές

λατρείες κλπ.

Έχοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, μη νομίζει κανείς ότι το κίνημα της νέας εποχής είναι ξένο προς εμάς ή δεν κινδυνεύουμε τόσο, όσο στο εξωτερικό κτλ. Πολλές ταινίες, τηλεοπτικές σειρές, τραγούδια, βιβλία, που εξάπτουν τη φαντασία, αλλά ταυτόχρονα αφήνουν και την αίσθηση του ρεαλιστικού και της αληθοφάνειας, είναι οι κερκόπορτες της νέας εποχής σε κάθε σπιτικό και ιδιαίτερα μέσω των κινουμένων σχεδίων και βιντεοπαιχνιδιών, στα ίδια μας τα παιδιά και τους εφήβους. Ολοι, λίγο πολύ, έχουμε ακούσει εκφράσεις όπως «θετική ενέργεια», όλα είναι ένα, ο Θεός είναι παντού και το παντού είναι Θεός, ότι έχουμε ανάγκη αυτογνωσίας, υπερβατισμού, για ένωση με τη φύση, για απελευθέρωση πνεύματος, για αυτοβελτίωση, για τα οφέλη του διαλογισμού, για τη δύναμη της φαντασίας, ακόμη και για το όνομα του Χριστού μας, ως ενός χαρισματικού διδάσκαλου-μύστη που όμως υποβαθμίζεται και κατατάσσεται μαζί με τόσους άλλους, όπως τον Βούδα, τον Κουμφούκιο, τον Μωάμεθ κ.α. Δεν έχει πρόβλημα, το κίνημα με τα πρόσωπα και τους εκπροσώπους των θρησκειών, αρκεί να μη διεκδικεί κάποιος την απόλυτη αλήθεια. Το επικίνδυνο είναι ότι χρησιμοποιούν όρους και στοιχεία της Εκκλησίας, δίνοντας όμως εντελώς άλλο αντιχριστιανικό περιεχόμενο και φυσικά φέρνει σύγχυση στη συνείδηση των πιστών της Εκκλησίας και τους εγείρει αμφιβολίες.

Στην πνευματικότητα της νέας εποχής εξαφανίζεται εντελώς η έννοια της αμαρτίας και της συνείδησης της αμαρτωλότητας στη ζωή του ανθρώπου. «Κάνε ότι θες και όπως θες», είναι η περιρρέουσα ατμόσφαιρα και μάλιστα αποκόπτει τον άνθρωπο από την εκκλησιαστική κοινότητα, αφού ευαγγελίζονται μία πίστη που βασίζεται στην αυτοεξέλιξη και την αυτοσωτηρία των πιστών της! Πνευματική αλλοίωση, αντιεκκλησιαστική και αντιχριστιανική, που όμως προβάλλεται για ανώτερη πνευματικότητα και οτιδήποτε παραδοσιακό ορθόδοξο και χριστιανικό, θεωρείται κατωτέρου πνευματικού επιπέδου και σκοταδιστικό!

Κλείνοντας το άρθρο μας, θα επισημάνουμε στις τελευταίες γραμμές μας, για την αναγκαιότητα της επαγρύπνησης, τόσο των ποιμένων σε Συνοδικό, Μητροπολιτικό και Ενοριακό Επίπεδο, όσο και του κάθε πιστού ξεχωριστά, αν θέλουμε να ξεφύγουμε πραγματικά, από τα πλοκάμια και τις συγχύσεις, που φέρουν με χριστιανικό ή εκσυγχρονιστικό τάχα τρόπο, τα νεοεποχίτικα ρεύματα. Η επίσημη και υπεύθυνη ενημέρωση, με δελτία Τύπου ή οργανωμένα επιμορφωτικά σεμινάρια σε όλες τις Μητροπόλεις της Εκκλησίας μας, ή έστω της Συνοδικής Επιτροπής επί των Αιρέσεων και τον ακριβή τρόπο διαφυλάξεώς μας από τις πολλαπλές παγίδες και επιχειρήματα, όλων αυτών των κινήματων.

Είναι πιο αναγκαία από ποτέ, η οριοθέτηση της συνειδητής ορθόδοξης γνώσης

αλλά και της βίωσης της πίστεώς μας στο σήμερα. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να αγρυπνούμε πνευματικά και θα έχουμε τη διαύγεια, μέσα στη νεοεποχίτικη σύγχυση, να κάνουμε τη «διάκριση των πνευμάτων» την οποία αναφέρει ο Άγιος Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος: «Αγαπητοί, μη παντί πνεύματι πιστεύετε, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα ει εκ του Θεού έστιν, ότι πολλοί ψευδοπροφήται εξεληλύθασιν εις τον κόσμον. εν τούτω γινώσκετε το πνεύμα του Θεού· παν πνεύμα ο ομολογεί Ιησούν Χριστόν εν σαρκί εληλυθότα, εκ του Θεού έστι· και παν πνεύμα ο μη ομολογεί τον Ιησούν Χριστόν εν σαρκί εληλυθότα, εκ του Θεού ουκ έστι· και τούτοεστι το του αντιχρίστου ο ακηκόατε ότι έρχεται, και νυν εν τω κόσμω εστίν ήδη» (Α΄Ιωάν. δ΄, 1-3).

Πρώτη δημοσίευση: Εφημερίδα «Κιβωτός της Ορθοδοξίας».